

NEBOJŠA RADOJEV, rođen 19. februara 1946. godine u Novim Kozarcima. Gimnaziju završio u Vršcu, a akademiju likovnih umetnosti u Beogradu 1970. g. u klasi profesora Mladena Srbinovića.

Član ULUS-a od 1971. godine.

Izlagao na III trijenalu savremenog jugoslovenskog crteža 1969. g. u Somboru, na prolećnoj izložbi ULUS-a 1971., na letnjoj izložbi Podružnice ULUS-a za SAP Vojvodinu 1971., na XII oktobarskom salonu 1971. i sa Klubom likovnih umetnika Vršca u Pančevu i Smederevskoj Palanci 1971/72.

Samostalno izlagao 1968. i 1969. u Banatskom Karlovcu i 1971. godine u Novom Sadu.

Studijska putovanja: London, Pariz, Minhen, Beč.

Adresa: Vršac, 29. novembra 6.

Umetnički savet Galerije
likovnih umetnika Vojvodine
poziva Vas na otvaranje
izložbe slika

NEBOJŠE RADOJEVA

u ponedeljak 13. marta u 18,00 časova u
Galeriji Bulevar Maršala Tita 9.

Galerija je otvorena svakog dana od
10—12 i od 17—20 časova.

Izložba traje od 13. III—27. III 1972. godine.

Na Nebojšinim slikama sve se svodi na čoveka. Prisutan je i kad ga nema. Ovde, čovek je velik, razgolićen u svojim atributima. Čas u dijalogu sa svadbenim buketom, šešikom, čas sa punoćom tmastog neba. Neizmerno je nag u želji da bude čovek. Čovek koji se ne smeje. Pomiren sa sporošću svog unutrašnjeg menjanja. Veran sebi, svom pejzažu, koji je isti kao i on sam. Naš čovek u biblijskim situacijama. U žudnji za lepotoj desi mu se da je opor, možda sirov ili naivan. Ali je ubeđen u svoje postojanje. Zbog elementarnosti sopstvene priče nije konkretan, nije liričan, nije ni malo sentimentaln. Ali je veoma topao prema nesavršenosti i ružnoći. Sve se svodi na atmosferu doživljaja. Često po-

kušavamo da vidimo stvari iznutra. Hoćemo nešto više nego ambalažu i fasadu. Mnogo se krije iza spuštenih očnih kapaka, a za to nisu neophodni lepuškasti i zgodni prizori. Prizori su, inače, samo pretekst i način za kazivanje. Ovaj prizor pun je zvuka zelenog, obasutog vlažnom zemljom; tišine oblačne i teške i prikrivene napatosti. Nekog skrivenog nemira. To je prizor bez dalekih zvezda, bez nebuloza, prizor iskren, i ljudski prihvatljiv. Protkan tihom notom poetičnosti.

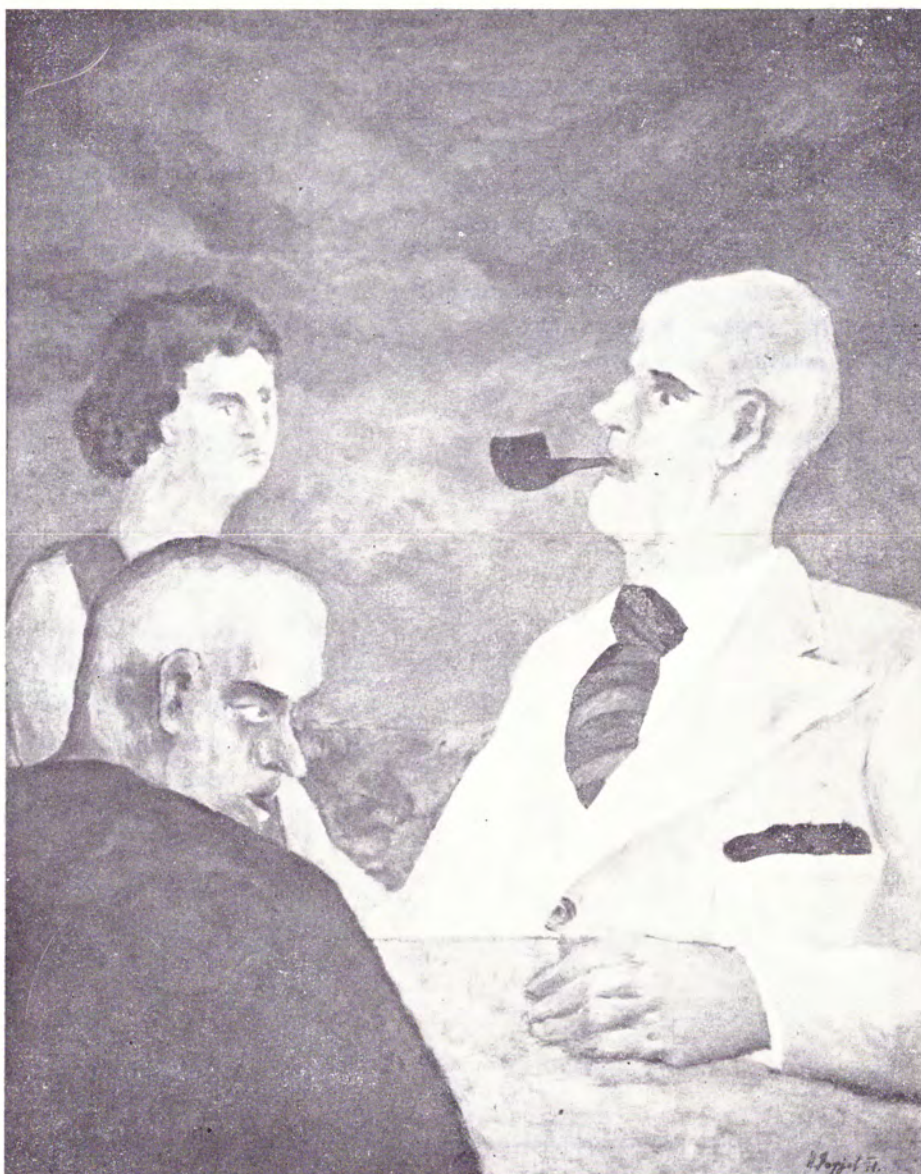
O trajnosti i vrednosti nečega, ne odlučuje uvek doslednost stanovišta, ali trenutna lepota, pomodnost i površnost — nikako.

A o tome ovde, zaista, ne može se ništa reći.

L. W. G.

1. ZA TRPEZOM, 1969., ulje na platnu, 37×44
2. PORTRE, 1969., ulje na platnu, 31×28
3. TIHOŽITJE, 1970., ulje na platnu, 114×96,5
4. KAD BELE BEHU KATEDRALE, 1970., ulje na platnu, 114×96,5
5. TEYLOR OF LONDON, 1970., ulje na platnu, 130×110
6. AKT, 1970., ulje na platnu, 126×90
7. EVA, ADAM I NJIHOV PRIJATELJ PRI ZALASKU SUNCA, 1970., ulje, 136×114
8. BRANJE CVEČA, 1970., ulje na platnu, 114×136
9. NEVESTA, 1970., ulje na platnu, 136×98
10. BICIKLISTA, 1970., ulje na platnu, 95×75

11. POPODNEVNA ŠETNJA, 1971., ulje na platnu, 78×57,5
12. RAZGOVOR U POLJU, 1971., ulje na platnu, 85×65,5
13. DEVOJKA I MAČE, 1971., ulje na platnu, 77×63
14. S KITOM LJUBIČICA, 1971., ulje na platnu, 99×71
15. EVA I ADAM NISU VIŠE SAMI, 1971., ulje na platnu, 99,5×89,5
16. U POLJU, 1971., ulje na platnu, 43×36,5
17. LULA I OBLAK, 1971., ulje na platnu, 43×36,5
18. ŠETNJA U POLJU, 1971., ulje na platnu, 37×33

Razgovor u polju